Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
C-serie

C/2026/196

5.1.2026

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

tot wijziging van de richtsnoeren betreffende bepaalde staatssteunmaatregelen in het kader van het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten na 2021

(C/2026/196)

1. INLEIDING

(1) De Commissie heeft 21 september 2020 de richtsnoeren betreffende bepaalde staatssteunmaatregelen in het kader van het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten na 2021 ([1]) ("de richtsnoeren") aangenomen, die van toepassing zijn voor de duur van de vierde handelsperiode van het EU-emissiehandelssysteem (ETS), van 2021 tot en met 2030.

(2) Na de mededeling betreffende het kompas voor concurrentievermogen ([2]) wordt in de mededeling over de Clean Industrial Deal ([3]) de route uitgestippeld voor een structurele transformatie naar elektrificatie en meer hernieuwbare energiebronnen in de EU, die op termijn de energieprijzen blijvend zullen laten dalen en het concurrentievermogen van de industrie van de EU zullen waarborgen.

(3) De aanhoudende stijging van de elektriciteitsprijzen sinds 2020 heeft echter ingrijpende gevolgen gehad voor bepaalde energie-intensieve bedrijfstakken of deeltakken. In de huidige situatie heeft het gecombineerde effect van de hoge energieprijzen en de stijging van de emissiekosten voor de meest blootgestelde energie-intensieve bedrijfstakken of deeltakken in de EU het risico op koolstoflekkage vergroot, d.w.z. het risico dat bedrijven hun productieactiviteiten verplaatsen naar andere rechtsgebieden met zwakkere of geen emissiebeperkingen of dat EU-producten worden vervangen door koolstofintensievere invoer. Deze verhoging rechtvaardigt een verhoging van de maximale steunintensiteit met vijf procentpunten voor de bedrijfstakken die al sinds 2020 worden geacht aan een reëel koolstofweglekrisico te zijn blootgesteld als gevolg van indirecte emissiekosten.

(4) De methode voor de berekening van de op grond van de richtsnoeren per installatie te betalen steun, bepaalt dat de steun voor indirecte emissiekosten toeneemt in overeenstemming met de prijs van de EU-ETS-emissierechten. De voortdurende stijging van de emissiekosten sinds de vaststelling van de richtsnoeren heeft het risico op koolstoflekkage echter aanzienlijk vergroot voor bedrijfstakken die aan internationale concurrentie zijn blootgesteld en een relatief hoge indirecte emissie-intensiteit hebben, maar op basis van de in 2020 geldende aannames over emissiekosten niet als werkelijk risicovol werden beschouwd.

(5) Tegen deze achtergrond en conform de methode die aan de richtsnoeren ten grondslag ligt, wordt de lijst van in aanmerking komende bedrijfstakken in bijlage I bij de richtsnoeren uitgebreid om in aanmerking te nemen dat het risico van koolstoflekkage voor bepaalde bedrijfstakken daadwerkelijk is toegenomen. Gelet op de gedifferentieerde indirecte emissie-intensiteit ten opzichte van de sinds 2020 in aanmerking komende bedrijfstakken, wordt een steunintensiteit van 75 % voor de nieuw in aanmerking komende bedrijfstakken evenredig geacht.

(6) De lidstaten kunnen ervoor kiezen de nieuw in aanmerking komende bedrijfstakken te compenseren voor indirecte emissiekosten en kunnen dit reeds doen voor indirecte emissiekosten die vanaf 2025 zijn gemaakt.

(7) De lidstaten moeten de mogelijkheid hebben om niet in bijlage I opgenomen bedrijfstakken of deeltakken aan te melden, op basis van robuust en representatief bewijsmateriaal aantonende dat die bedrijfstakken of deeltakken op EU-niveau voldoen aan de in punt 18 bedoelde criteria om voor compensatie van indirecte emissiekosten in aanmerking te komen.

([1]) PB C 317 van 25.9.2020, blz. 5, als aangevuld bij de mededeling van de Commissie van 24.11.2021 (PB C 528 van 30.12.2021, blz. 1).
([2]) Mededeling van de Commissie COM(2025) 30 final van 29.1.2025.
([3]) Mededeling van de Commissie COM(2025) 85 final van 26.2.2025.

(8) De bedrijfstak vervaardiging van meststoffen en stikstofverbindingen (NACE 20.15) en de bedrijfstak winning van ijzererts (NACE 07.10) zijn bedrijfstakken waarvoor compensatie van indirecte emissiekosten op grond van de richtsnoeren kan worden verstrekt. Voor bepaalde producten in deze bedrijfstakken, en met name meststoffen op basis van stikstof of de inputgoederen daarvan, zal ook de verplichting gelden om certificaten in te leveren in het kader van het bij Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad ([4]) ingestelde EU-mechanisme voor koolstofgrenscorrectie (CBAM) voor indirecte emissies ([5]). Deze bedrijfstakken komen volledig in aanmerking voor indirecte emissiekosten die in 2025 op grond van de richtsnoeren zijn gemaakt. Voor invoer in 2026 moeten echter in 2027 voor het eerst CBAM-certificaten worden ingeleverd. Daarom zal de Commissie de specifieke situatie in 2026 nauwlettend volgen om te waarborgen dat meststoffen en ijzerertswinning in aanmerking blijven komen op grond van de richtsnoeren, waarbij zij zich richt op de overlap tussen de twee instrumenten om koolstoflekkage aan te pakken middels een passende aanpassing van de berekening van het maximale steunbedrag op grond van de richtsnoeren voor de betrokken producten in deze twee bedrijfstakken.

(9) De in bijlage III bij de richtsnoeren opgenomen CO_2-emissiefactoren en geografische gebieden worden voor 2026-2030 bijgewerkt met de recentste beschikbare gegevens. De Commissie merkt derhalve op dat de compensatie voor in 2025 gemaakte kosten moet worden berekend aan de hand van de voor de periode 2021-2025 bepaalde waarden.

(10) Voor begunstigden in sommige lidstaten is de daling van de geactualiseerde CO_2-emissiefactoren ten opzichte van de voor 2021-2025 bepaalde factoren bijzonder markant. Daarom is de Commissie van mening dat een geleidelijke overgang gerechtvaardigd is als de in de gewijzigde bijlage III vastgestelde CO_2-emissiefactor na deze wijziging aanzienlijk daalt.

(11) De Commissie moet de in de punten 9 en 10 genoemde wijzigingen toepassen op de vanaf 1 januari 2026 gemaakte kosten.

(12) De Commissie is voornemens in 2026 bijlage II te wijzigen om de efficiëntiebenchmarks voor elektriciteitsverbruik voor de nieuw in aanmerking komende bedrijfstakken nader te bepalen. De beschikbare informatie wijst niet op fundamentele veranderingen in de productieprocessen en er wordt een degressiviteitsfactor toegepast op de bestaande efficiëntiebenchmarks voor elektriciteitsverbruik. Daarom is de Commissie van mening dat de bestaande efficiëntiebenchmarks voor elektriciteitsverbruik in beginsel niet hoeven te worden geactualiseerd.

(13) Bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/873 van de Commissie ([6]) is de aanpak van de kosteloze toewijzing van emissierechten op basis van productbenchmarks aangepast met uitwisselbaarheid van brandstof en elektriciteit, overeenkomstig artikel 10 bis, lid 6, van Richtlijn 2003/87/EG ([7]). Daarom moeten de richtsnoeren met ingang van 1 januari 2026 voor de betrokken producten worden aangepast zodat producenten geen dubbele compensatie ontvangen voor dezelfde emissies via zowel kosteloze toewijzing als compensatie voor indirecte emissiekosten. In beginsel moet dit worden gewaarborgd door de waarde van de vrij ontvangen emissierechten die aan indirecte emissies kunnen worden toegewezen, in mindering te brengen op het bedrag van de compensatie voor indirecte emissiekosten op grond van de richtsnoeren. Aangezien de vaststelling van geactualiseerde productbenchmarkwaarden voor 2026-2030 en de bepaling van de gemiddelde CO_2-emissiefactor in de EU voor deze periode echter nog hangende zijn, zullen de wijzigingen later, in 2026, worden ingevoerd.

(14) Ten aanzien van de vereisten van afdeling 5 van de richtsnoeren inzake energie-audits en energiebeheersystemen herinnert de Commissie eraan dat de minimumvereisten in punt 55 van de richtsnoeren zijn vastgesteld. Met het oog op de verwachte voordelen op middellange tot lange termijn van dergelijke investeringen op het gebied van decarbonisatie, de bevordering van de schone transitie en de ondersteuning van het concurrentievermogen van de EU, worden de lidstaten aangemoedigd verder te gaan dan deze vereisten. Ook moet het voor lidstaten mogelijk zijn om voor begunstigden een verplichting op te nemen om te investeren in nieuwe of gemoderniseerde activa die een bijdrage leveren aan het verlagen van de kosten van het elektriciteitssysteem – als alternatief voor de bestaande opties.

([4]) Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot instelling van een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj).

([5]) Dit is het geval indien dergelijke producten wel in bijlage I, maar niet in bijlage II bij die verordening zijn opgenomen.

([6]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/873 van de Commissie van 30 januari 2024 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 wat betreft een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten (PB L, 2024/873, 4.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/873/oj).

([7]) Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

(15) In het kader van haar herziening van Richtlijn 2003/87/EG en Verordening (EU) 2023/956 zal de Commissie streven naar passende maatregelen (richtsnoeren of een andere vorm) voor de compensatie van indirecte ETS-kosten voor de periode na 2030.

2. **WIJZIGINGEN VAN DE RICHTSNOEREN**

(16) De richtsnoeren worden als volgt gewijzigd:

(17) Punt 15.10 wordt vervangen door:

““CO_2-emissiefactor”: het gewogen gemiddelde, uitgedrukt in tCO_2/MWh, van de CO_2-intensiteit van de uit fossiele brandstoffen opgewekte elektriciteit in verschillende geografische gebieden. De weging geeft de productiemix van de fossiele brandstoffen in het geografisch gebied in kwestie correct weer. De CO_2-factor wordt berekend als het quotiënt van de door de energiesector verstrekte gegevens over de CO_2-equivalentemissies, gedeeld door de uit fossiele brandstoffen opgewekte elektriciteit in TWh (brutocijfer) Voor de toepassing van deze richtsnoeren (*) worden de gebieden gedefinieerd als geografische zones a) die bestaan uit via stroombeurzen gekoppelde deelmarkten; of b) waarbinnen zich geen afgetekende congestie voordoet, en waar, in beide gevallen, de day-aheadprijzen op uurbasis op stroombeurzen binnen de zone voor een aanzienlijk percentage van alle uren van het jaar een prijsverschil in euro (op basis van de dagelijkse ECB-wisselkoersen) van ten hoogste 1 % te zien geven. Een dergelijke regionale differentiatie weerspiegelt het belang van met fossiele brandstoffen gestookte centrales voor de op de groothandelsmarkt bepaalde eindprijs en hun rol als marginale centrales in de “merit order”. Het loutere feit dat tussen twee lidstaten elektriciteit wordt verhandeld, impliceert niet automatisch dat zij een supranationaal gebied vormen. Vanwege het ontbreken van relevante gegevens op subnationaal niveau omvatten de geografische gebieden het hele grondgebied van een of meer lidstaten. Op grond hiervan kunnen de volgende geografische gebieden worden omschreven: Spanje en Portugal; Litouwen, Letland en Estland; Duitsland en Luxemburg; Bulgarije en Roemenië; en alle andere lidstaten afzonderlijk. De overeenkomstige regionale maximumwaarden voor de CO_2-factor, die als maximumwaarden gelden wanneer de aanmeldende lidstaat niet overeenkomstig punt 11 een beoordeling van de marktgebaseerde CO_2-factor heeft gedaan, zijn opgenomen in bijlage III. Een lidstaat mag de Commissie vragen om de CO_2-emissiefactor te berekenen op basis van in 2026 beschikbare gegevens en mag de zo verkregen CO_2-emissiefactor aanmelden als een wijziging van zijn regeling. Deze geactualiseerde CO_2-emissiefactor kan worden toegepast op kosten gemaakt vanaf 2026. De geactualiseerde CO_2-emissiefactor heeft geen invloed op de CO_2-emissiefactor van andere lidstaten vermeld in bijlage III. Met het oog op een gelijke behandeling van alle elektriciteitsbronnen en om mogelijk misbruik te voorkomen, is dezelfde CO_2-emissiefactor van toepassing op alle voorzieningsbronnen (eigen elektriciteitsproductie (“zelfopwekking”), overeenkomsten tot elektriciteitslevering of leveringen via het net) en op alle steunbegunstigden in de betrokken lidstaat. Indien de maximale regionale CO_2-emissiefactor in bijlage III ten minste 15 % lager is dan de maximale regionale CO_2-emissiefactor zoals eerder opgenomen in die bijlage of de vóór 1 januari 2026 goedgekeurde marktgebaseerde factor, kunnen de betrokken lidstaten een overgangsperiode aankondigen om van de voordien geldende maximale regionale CO_2-emissiefactor over te gaan naar de geactualiseerde maximale regionale CO_2-emissiefactor op grond van deze richtsnoeren voor jaar t, met ingang van 2026, in gelijke jaarlijkse reductiestappen. De in bijlage III opgenomen geactualiseerde maximale regionale CO_2-emissiefactor geldt uiterlijk voor jaar t = 2030;

(*) Deze richtsnoeren gelden niet als wetgevingsinstrumenten en hoeven dus niet door het Gemengd Comité van de EER in de EER-overeenkomst te worden opgenomen. De Toezichthoudende Autoriteit van de EVA is belast met het vaststellen van de voor de EER-staten ter zake geldende voorschriften, zoals de methodiek voor het vaststellen van de CO_2-factoren.”.

(18) Punt 21 wordt vervangen door:

"Om het risico van verstoring van de mededinging binnen de interne markt te beperken, moet de steun worden beperkt tot bedrijfstakken die aan een reëel koolstofweglekrisico zijn blootgesteld als gevolg van aanzienlijke indirecte kosten die werkelijk zijn opgelopen doordat broeikasgasemissiekosten in de elektriciteitsprijzen worden doorberekend. Voor de toepassing van deze richtsnoeren is er sprake van een reëel koolstofweglekrisico wanneer de begunstigde actief is in een in bijlage I opgenomen bedrijfstak. Een bedrijfstak of een deeltak die niet in bijlage I is opgenomen maar wel aan de in die bijlage (*)[**] opgenomen voorwaarden voldoet, kan ook worden geacht in aanmerking te komen, mits die lidstaat dat aantoont met door een onafhankelijke deskundige gestaafde gegevens die voor die bedrijfstak of deeltak op Unieniveau representatief zijn en op basis van een periode van ten minste de drie recentste jaren waarvoor gegevens beschikbaar zijn. Indien de lidstaten voornemens zijn hun respectieve regelingen uit te breiden tot nieuwe bedrijfstakken of deeltakken, moeten zij de Commissie van dergelijke wijzigingen in kennis stellen. Lidstaten mogen in hun regelingen voorzien in een verbintenis om in de toekomst alle aanvullende bedrijfstakken of deeltakken op te nemen waarvan de subsidiabiliteit is aangetoond door een andere lidstaat en door de Commissie is goedgekeurd, en om de Commissie van zodanige toevoegingen in kennis te stellen.

_____

(*) [**] Deze criteria zijn een handelsintensiteit van meer dan 20 % en een indirecte emissie-intensiteit van meer dan 0,32 kg CO_2/EUR, wat resulteert in een indirecte koolstoflekkage-indicator van meer dan 0,064. De methode is nader beschreven in werkdocument SWD(2020)190 final van de diensten van de Commissie.".

(19) Punt 27 wordt vervangen door:

"De steun is evenredig en heeft een voldoende beperkt negatief effect op de mededinging en het handelsverkeer indien hij niet meer bedraagt dan 80 % van de opgelopen indirecte emissiekosten gemaakt voor de bedrijfstakken vermeld in tabel 1 van bijlage I en niet meer dan 75 % voor de in tabel 2 van bijlage I vermelde bedrijfstakken of alle verdere bedrijfstakken die volgens de procedure van punt 21 als in aanmerking komend worden beschouwd. De efficiëntiebenchmark voor elektriciteitsverbruik zorgt ervoor dat de steun voor inefficiënte productieprocessen beperkt blijft en de verspreiding van de energie-efficiëntste technologieën blijft stimuleren.".

(20) Punt 31 wordt vervangen door:

"Aangezien voor sommige bedrijfstakken de steunintensiteit van 80 % voor de in tabel 1 van bijlage I vermelde bedrijfstakken en van 75 % voor de in tabel 2 van bijlage I vermelde bedrijfstakken of alle verdere bedrijfstakken die volgens de procedure van punt 21 als in aanmerking komend worden beschouwd, misschien niet voldoende is om een adequate bescherming tegen het koolstoflekkagerisico te waarborgen, kunnen de lidstaten het bedrag van de op ondernemingsniveau te betalen indirecte kosten zo nodig beperken tot 1,5 % van de bruto toegevoegde waarde van de betrokken onderneming in jaar t. De bruto toegevoegde waarde van de onderneming moet als volgt worden berekend: omzet plus geactiveerde productie, plus overige bedrijfsinkomsten, plus of minus voorraadmutaties, minus aankoop van goederen en diensten (exclusief personeelskosten), minus andere belastingen op producten die aan de omzet zijn gekoppeld maar niet aftrekbaar zijn, minus productiegebonden rechten en heffingen. Als alternatief kan zij worden berekend als de som van het bruto-exploitatieoverschot en de personeelskosten. In de bedrijfsbalans als "financieel" of "uitzonderlijk" opgevoerde inkomsten en uitgaven worden bij de berekening van de toegevoegde waarde niet meegerekend. Het resultaat van de berekening van de toegevoegde waarde tegen factorkosten is een brutocijfer, aangezien met waardeaanpassingen (bv. afschrijving) geen rekening wordt gehouden (*)[***].

_____

(*) [***] Code 12 15 0 binnen het rechtskader van Verordening (EG) nr. 295/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 betreffende structurele bedrijfsstatistieken (PB L 97 van 9.4.2008, blz. 13).".

(21) Punt 55, a), wordt vervangen door:

"a) de aanbevelingen van het auditverslag uitvoeren, voor zover de terugverdientijd van de desbetreffende investeringen niet meer dan drie jaar bedraagt of de terugverdientijd als bedoeld in artikel 10 bis, lid 1, derde alinea, van Richtlijn 2003/87/EG, indien die langer is, en de kosten van hun investeringen evenredig zijn; ofwel".

(22) Punt 55, c), wordt vervangen door:

"c) een aanzienlijk deel van ten minste 50 % van het steunbedrag investeren in projecten die leiden tot substantiële reducties van de broeikasgasemissies van de installatie tot ver onder de toepasselijke benchmark voor kosteloze toewijzing in het EU-ETS; ofwel".

(23) In punt 55 wordt na subpunt c) een nieuw subpunt d) toegevoegd:

"d) ten minste 50 % van het steunbedrag investeren in nieuwe of gemoderniseerde activa waarvan meetbaar kan worden aangetoond dat die een extra bijdrage leveren aan het verlagen van de kosten van het elektriciteitssysteem, met inachtneming van de markt- en systeembehoeften in die lidstaat, zonder dat dit leidt tot een toename van het verbruik van fossiele brandstoffen. In aanmerking komende investeringsactiviteiten kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op de ontwikkeling van capaciteit voor de opwekking van hernieuwbare energie, oplossingen voor energieopslag, maatregelen om de flexibiliteit aan de vraagzijde te vergroten, verbeteringen van de energie-efficiëntie en de ontwikkeling van elektrolyse-installaties voor de productie van hernieuwbare of koolstofarme waterstof. Ook investeringen voor elektrificatie komen in aanmerking. De lidstaten kunnen een beperktere lijst van in aanmerking komende investeringen opstellen, maar investeringen om de flexibiliteit aan de vraagzijde te vergroten, moeten in aanmerking komen.".

(24) Punt 67 wordt vervangen door:

"Vanaf 1 januari 2026 tot en met 31 december 2030 worden geactualiseerde CO_2-emissiefactoren en geografische gebieden toegepast. De Commissie zal deze richtsnoeren in 2026 aanvullen met efficiëntiebenchmarks voor elektriciteitsverbruik die betrekking hebben op de bedrijfstakken die aan de gewijzigde lijst van in aanmerking komende bedrijfstakken in bijlage I zijn toegevoegd, en met de aanpassing om voor de bedrijfstak vervaardiging van meststoffen en de bedrijfstak stikstofverbindingen en ijzerertswinning overlap aan te pakken tussen steun op grond van deze richtsnoeren en de verplichting om certificaten in te leveren op grond van Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad (*) (**)[*] voor indirecte emissies[*****]. Bijgevolg moeten de lidstaten waar nodig hun respectieve regelingen wijzigen om die in overeenstemming te brengen met deze richtsnoeren, zoals gewijzigd.

_____

(*) [****] Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot instelling van een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj).

(**) [*****] Dit is het geval indien dergelijke producten wel in bijlage I, maar niet in bijlage II bij die verordening zijn opgenomen.".

(25) Een nieuw punt 69 wordt toegevoegd:

"De Commissie stelt de lidstaten overeenkomstig artikel 108, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de volgende dienstige maatregelen voor:

a) de lidstaten wijzigen, waar nodig, bestaande steunregelingen om die uiterlijk 30 juni 2026 in overeenstemming te brengen met deze richtsnoeren, zoals gewijzigd;

b) lidstaten delen binnen twee maanden na de datum van bekendmaking van de wijziging van deze richtsnoeren in het *Publicatieblad van de Europese Unie* hun uitdrukkelijke en onvoorwaardelijke instemming met de in punt a) voorgestelde dienstige maatregelen mee. Bij ontstentenis van een antwoord neemt de Commissie aan dat de betrokken lidstaat niet met de voorgestelde maatregelen instemt.".

(26) Bijlage I wordt vervangen door:

"BIJLAGE I

Bedrijfstakken die worden geacht aan een reëel koolstofweglekrisico te zijn blootgesteld als gevolg van indirecte emissiekosten

Tabel 1

	NACE-code (*)	Beschrijving
1.	14.11	Vervaardiging van kleding van leer
2.	24.42	Productie van aluminium
3.	20.13	Vervaardiging van overige anorganische chemische basisproducten
4.	24.43	Productie van lood, zink en tin
5.	17.11	Vervaardiging van papierpulp
6.	17.12	Vervaardiging van papier en karton
7.	24.10	Vervaardiging van ijzer en staal en van ferrolegeringen
8.	19.20	Vervaardiging van geraffineerde aardolieproducten
9.	24.44	Productie van koper
10.	24.45	Productie van andere non-ferrometalen
11.		De volgende deeltakken binnen de bedrijfstak kunststoffen (20.16):
	20.16.40.15	Polyethyleenglycolen en andere polyetheralcoholen, in primaire vormen
12.		Alle productcategorieën in de bedrijfstak gieten van ijzer (24.51)
13.		De volgende deeltakken binnen de bedrijfstak glasvezels (23.14):
	23.14.12.10 23.14.12.30	Matten van glasvezels Vliezen van glasvezels
14.		De volgende deeltakken binnen de bedrijfstak Industriële gassen (20.11):
	20.11.11.50 20.11.12.90	Waterstof Anorganische zuurstofverbindingen van niet-metalen

(*) Voor zover de statistische classificatie van een specifieke economische activiteit in een NACE-code is geraakt door de recentste NACE-actualisering (Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/137 van de Commissie van 10 oktober 2022 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1893/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de statistische classificatie van economische activiteiten, NACE Rev. 2, PB L 19 van 20.1.2023, blz. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/137/oj) kunnen de lidstaten ervoor opteren de gewijzigde indeling te gebruiken of zich te baseren op de indeling die van kracht was ten tijde van de aanneming van de richtsnoeren.

Tabel 2

	NACE-code (*)	Beschrijving
1.	07.29	Winning van andere non-ferrometaalertsen
2.	07.10	Winning van ijzererts
3.	20.17	Vervaardiging van synthetische rubber in primaire vormen
4.	20.60	Vervaardiging van synthetische en kunstmatige vezels
5.	20.16	Vervaardiging van kunststoffen in primaire vormen (**)
6.	13.10	Bewerken en spinnen van textielvezels
7.	23.31	Vervaardiging van keramische tegels en plavuizen
8.	20.12	Vervaardiging van kleurstoffen en pigmenten
9.	13.95	Vervaardiging van gebonden textielvlies en van artikelen van gebonden textielvlies, exclusief kleding
10.	23.14	Vervaardiging van glasvezels (**)
11.	27.20	Vervaardiging van batterijen en accumulatoren
12.	20.14	Vervaardiging van andere organische chemische basisproducten
13.	20.15	Vervaardiging van kunstmeststoffen en stikstofverbindingen
14.	10.41	Vervaardiging van oliën en vetten
15.	11.06	Vervaardiging van mout
16.	16.21	Vervaardiging van fineer en van panelen op basis van hout
17.	23.11	Vervaardiging van vlakglas
18.	23.13	Vervaardiging van holglas
19.	24.31	Koudtrekken van staven
20.	24.34	Koudtrekken van draad
21.		De volgende deeltakken binnen de bedrijfstak overige chemische producten, n.e.g. (20.59):
	20.59.56.70	Alkylbenzenen en alkylnaftalenen, van gemengde samenstelling (excl. die bedoeld bij GS-post 2707 of 2902)
22.		De volgende deeltak binnen de bedrijfstak overige niet-metaalhoudende minerale producten, n.e.g. (23.99):
	23.99.19.10	Slakkenwol, steenwol en dergelijke minerale wol, ook indien onderling vermengd, in bulk, in bladen of op rollen

(*) Voor zover de statistische classificatie van een specifieke economische activiteit in een NACE-code is geraakt door de recentste NACE-actualisering (Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/137 van de Commissie van 10 oktober 2022 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1893/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de statistische classificatie van economische activiteiten, NACE Rev. 2, PB L 19 van 20.1.2023, blz. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/137/oj) kunnen de lidstaten ervoor opteren de gewijzigde indeling te gebruiken of zich te baseren op de indeling die van kracht was ten tijde van de aanneming van de richtsnoeren.

(**) Dit geldt voor de bedrijfstak met uitzondering van deeltakken die al niet in tabel 1 zijn vermeld.”.

(27) Bijlage III wordt vervangen door:

"BIJLAGE III

Maximale regionale CO_2-emissiefactoren in de verschillende geografische gebieden (tCO_2/MWh)

Geografisch gebied	Toepasselijke CO_2-emissiefactor:
Spanje, Portugal	0,47
Litouwen, Letland, Estland	0,76
Duitsland, Luxemburg	0,73
Bulgarije, Roemenië	0,91
België	0,37
Tsjechië	0,89
Denemarken	0,54
Ierland	0,44
Griekenland	0,58
Frankrijk	0,43
Kroatië	0,51
Italië	0,44
Cyprus	0,72
Hongarije	0,50
Malta	0,40
Nederland	0,44
Oostenrijk	0,33
Polen	0,78
Slovenië	0,75
Slowakije	0,58
Finland	0,62
Zweden	0,60"

(28) De Commissie zal de in deze mededeling vervatte beginselen toepassen vanaf 22 december 2025. De Commissie zal de in de punten 17 en 27 vervatte beginselen toepassen vanaf 1 januari 2026. De lidstaten kunnen voor de vanaf 1 januari 2025 gemaakte kosten verwijzen naar bijlage I en de punten 27 en 31, zoals gewijzigd.